

ere nødvendige; thi i et Lovudkast, der omhandler saa mangfoldige Tilfælde, er det jo temmelig vanskeligt at oversee det Hele strax, og jeg anseer det for Ordførers Pligt at bringe ethvert Spørgsmaal, som af Thingets Medlemmer er berørt, under Forhandling i Udvalget.

Juslitsministeren: Imod de Forandringer, som til dette Afsnit af Udvalget ere bragte i Forslag, har jeg Intet at erindre. Naar den ærede Ordfører har opfattet Spørgsmaal om Nødvendigheden af, at der optages en Bestemmelse om, at Loven af 12te Januar 1858 angaaende Bygninger i Kjøbstæderne opheves, da kan jeg heller ikke forsaavidt have Noget imod det gjorte Forslag, navnlig efterat den Bestemmelse i Loven af 12de Januar, som har et andet Omraade end den Lov, der nu er under Forhandling, er overgaaet i dennes § 59.

Madvig: Jeg skal blot tillade mig at rette en Forespørgsel til den ærede Ordfører med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere stillede til §§ 67 og 68. Naar nemlig en Haandværker fra en Kjøbstad udfører et Arbejde og har begaaet en Overtrædelse af Loven i en anden Kjøbstad end sit Hjem, skal han da forfølges ved Politiretten i den Kjøbstad, hvor Bygningen er opført, eller ved Politiretten i sit Hjem?

Ordføreren: Han vil blive at forfølge enten i den Kjøbstad, hvort Bygningen er udført, eller paa det Stykke Landjurisdiction, som er inddraget under denne Kjøbstads Omraade, altsaa enten ved Kjøbstadens eller Herredets Politiret.

Madvig: I dette Tilfælde skal jeg, skjønt jeg gjør det ugerne, da den høitærede Minister har erklæret sig for Ændringsforslaget, og da jeg ikke er Jurist, medens dette Ændringsforslag berører de factiske Jurisdictionsforshold, dog tillade mig at udtale nogen Tvivl om Hensigtsmæssigheden af Ændringsforslaget. Udskafet gaar ud paa, at Overtrædelse af

Loven ville blive at behandle ved vedkommende Kjøbstads Politiret. Det forekommer mig nu at være meget hensigtsmæssigt ved denne Art Overtrædelse, der knytte sig til en bestemt Bygning, at man holder sig til hvad jeg troer kaldes forum delicti. Jeg troer, at det især er af praktisk Vigtighed at gjøre dette. Naar man ved en Bygnings Opførelse har benyttet Haandværkere fra andre Kjøbstæder, og det vil hyppigt indtræde, sandsynligvis i Fremtiden i et større Omfang, end det nu er Tilfældet — saa er det meget vanskeligt ved en Forfølgelse, der er begaaet f. Ex. af en Haandværker fra Aarhus ved en Bygning i Randers, at forfølge ham i Aarhus istedetfor i Randers, hvor den Bygning ligger, ved hvilken han har forset sig; det er saa meget mere vanskeligt, som sliig Forfølgelse maaskee kan berøre flere forskellige Haandværkere. Der er maaskee begaaet Forfølgelse af den, som har udført Tømmerarbejdet, og af den, der har udført Murerarbejdet; de kunne have collideret med hinanden, de kunne have handlet i Forening, men henhøre maaskee under forskellige Bærning. Mig forekommer det, at i saadanne Tilfælde er det det Alernaturligste at holde sig til den Jurisdiction, hvor den opførte Bygning ligger.

Ordføreren: Det er ogsaa Udvalgets Mening, og jeg troer ogsaa Udskafets, at holde sig til forum delicti eller quasi delicti; men denne Lov udvides til de Enclaver i Landjurisdictionerne, der ligge ind paa Kjøbstadgrunden, og fordi man vil springe Jurisdictionens Grændser over med Hensyn til Bygningsforholdene, deraf følger ikke, at man ogsaa skal gjøre det med Hensyn til Forfølgningen af Forfølgelsen. Naar Bygningen ligger paa Kjøbstadgrunden eller Landgrunden, bliver Sagen at forfølge enten for Bythinget eller for det Herredsting, under hvis Jurisdiction den Bygning ligger, med Hensyn til hvilken der er begaaet en Forfølgelse. Man har ikke villet omstøde Ordningen af Jurisdictionsforsholdene videre, end det er nødvendigt. Men i alle Tilfælde er det forum delicti commissi og ikke den Tiltaltes Hjemthing, der bliver Tale om.